

Wat ik bijna niet durfde te verwachten de voorbije ca. 15 jaar, lijkt waarachtig toch nog te gebeuren: sinds zo'n klein jaar heb ik, nu 51, weer zin gekregen om ook op HF te luisteren en zelfs QSOs te maken. Wel ook nu weer alleen de lagere banden tot misschien up naar 20 m net zoals ook al in het begin, want daar kan men meestal QSOs van heel andere stijl maken dan "(call) rst 599 (73)".

Na zo een lange tijd van verstoffende shack en nu, in juli 2006, vanwege allang veranderd slaap- waakritme nu zelfs met 's ochtends langere luisterperiodes op HF – daar was 13 jaar geleden echt geen denken aan voor mij extreem ochtendziek mens - is het nu, als of ik een nieuwkomer op HF ben!

Eerst die condities: die zijn totaal veranderd sinds het op een na laatste zonnevlekken-maximum rond 1989. Want het laatste maximum had ik helemaal voorbij laten gaan in mijn HF-inactieve periode.

Ook sommige PA-stns die ik vroeger geregeld hoorde op 80 en ook wel QSO mee maakte, hoor ik nu niet meer. Omdat het toen al niet meer de jongste waren, denk ik nu: inmiddels SK?? Maar toch: b.v. PAØCMP toch nog still going strong vanuit zijn /a-QTH op 3.575 kHz.

Of: "arme stakkers!" dacht ik gisterochtend zeer vroeg, toen ik in de ochtendschemering op 40 m CW onderin een pile-up hoorde rond een ZS-stn. Erg saai om als gespreksonderwerp alleen maar "599" te hebben en vol stress maar hopen dat als volgende eindelijk, eindelijk jouw call geseind wordt door het DX-stn, met "599" erachter als bevestiging, dat je zijn begeerde QSL-kaart zult gaan ontvangen na binnenkomst van de jouwe! Dit soort plezier aan alleen maar het hebben van een bepaalde QSL-kaart ontgaat mij nog steeds helemaal. Pile-ups gaan overigens áltijd gepaard met extrém goede condities: is u dat ook al eens opgevallen?

En een ZS is niets bijzonders voor mij: in winter 1988 verschalkte ik als mijn allereerste stn op HF überhaupt meteen al een ZS1 in Kaapstad, op 10 m en op slechts een FD4-compromis-antenne! Ik had toen zelfs nog een amusante ragchew in van zijn kant Afrikaans over o.a. zijn "skoonouers" die net in PA verbleven!

Dan al die vele voor mij onbekende soms exotisch aandoende calls, die beginnen met een cijfer, dan een letter, dan weer een cijfer, op 80. Deze calls hebben wel grootstendeels hun oorsprong daarin, dat het "Ijzeren Gordijn" in het Oosten niet meer bestaat. Ik moet nu steeds mijn nieuwste Vademecum (uit 2000) erbij pakken en de calls nakijken.

Of ik hoorde laatst op een avond op 30 m een "TM"-stn, dat erg gewild scheen voor ook weer alleen wederzijdse uitwisseling van 599. Later beneden keek ik na in de DXCC-lijst: "TM" kwam er niet voor, wel TL en TN: dit waren exotische oorden! TM dus dan zeker ook! Ik keek nog in de gewone prefixen-lijst na, en daar stond te lezen, dat het "maar" om een Frans evenementen-stn ging. Nou, had ik hem aan de sleutel gekregen, dan had ik toch van hem willen weten n.a.v. welk evenement dit stn in de lucht was gekomen! Of hij mij dan ook echt geantwoord zou hebben zo helemaal buiten het 599-routinewerk?

Een andere avond of ochtend zo'n week geleden hoorde ik in een andere pile-up op 40 een "/mm"-stn. Daar had ik graag geweten, waar die net aan het varen was op onze grote aardbol en wat voor schip het was, maar ook hier bleef het bij wederzijdse saaie "599"...

Door al deze jaren heen is mijn stn niet helemaal hetzelfde gebleven, door een extern ongeluk (je hebt van die druiloren, die de top van een boom afzagen mét de FD4 nog erin...) en slijtage tijdens mijn wekelijks rondje met PA3DWS en wijlen PA3EWQ op 2 m CW. Dit rondje bestond tot begin 2006 ook al 17 jaar: sinds mijn CW-examen in 1988 en heeft in mijn HF-inactieve periode mijn CW-vermogen op peil gehouden.

In 1995 legde mijn ETM2b het loodje. De ETM2b is een single paddle, en op gegeven moment kwamen er ook op de punt-kant strepen eruit. Steeds weer nieuw afstellen bracht geen soelaas. Om gek van te worden. Maar ik was niet weg van zijn als opvolger bedoelde ETM5C, een double paddle. Ze seint nogal stroef, de punt/streep-spatie-verhouding ligt niet zo mooi in het gehoor en ze siert daarom allang mijn sleutelplank. Bij de bekende zaak in Katwijk in 1996 iets later een Bencher gekocht en met meetsnoertjes proefsgewijs op de ETM2b aangesloten. Het seinde en seint nóg werkelijk als een tierelier!
Zie de voorkant cover van HM Nr. 21 van dit jaar.

Dus heb ik dit daarom meteen maar zo gelaten: de behuizing van de ETM2b staat op de plank, zodat ik meteen bij de krokodillenklemmen in de ETM kan, mochten zich contactstoringen voordoen (erg zeldzaam!), want de meetsnoertjes zijn nogal kort. De openliggende ETM2b-boel dek ik na QRT QRL dan af met een stukkie plastic....

Wie niet lacht die d'amateur beziet!

